

have Mistillid til Ministeriet, end vi havde den 28de Januar. Den 28de Januar vidste vi ikke, hvorledes Bestyrelsen i Slesvig vilde blive ført, vi vidste ikke, hvilke Foranstaltninger der strax vilde blive truffene, og vi kunne dog ikke nægte, at de Foranstaltninger, der senere ere truffene, ingenlunde kunne give os Anledning til Frygt og Bekymring, men snarere give os Anledning til Beroligelse; jeg mener derfor, at der heller ikke i denne Henseende nu kan være Anledning for os fremfor den 28de Januar at udtale nogen Mistillid til det nærværende Ministerium. Jeg mener heller ikke, at vi med Hensyn til den nærmeste Fremtid kunne i denne Henseende have Anledning til at være urolige; thi dersom jeg ellers har forstaaet den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar rigtig i denne Henseende, saa kan der i Hertugdømmet Slesvig ikke træffes nogen Foranstaltning af Bigtighed, der kan ikke ophæves nogen af de Love, som ere givne i de sidste Aar, der kan ikke kaldes nogen af de Love tillive igjen, som ere ophævede i de sidste Aar, uden at det først bliver forelagt for de slesvigiske Provindsstaaender, men de slesvigiske Provindsstaaender komme først sammen og kunne først komme sammen til næste Aar, derimod vil den danske Rigsdag, om end Regjeringen ikke finder Anledning til at sammenkalde den tidligere, dog komme sammen i Begyndelsen af October Maaned dette Aar; vi ville da have en Erfaring, som vi nu mangle, vi ville da være langt bedre end nu istand til at bedømme, hvorvidt vi ogsaa med Hensyn til Hertugdømmet Slesvigs Bestyrelse kunne have nogen grundet Anledning til Frygt og Bekymring, og det vil da være den Rigsdags Sag, som da træder sammen, at træffe de Foranstaltninger, at gjøre de Skridt, som den til den Tid maatte finde, at der er Anledning til. — Naar jeg nu henvender mig til de Betæneligheder, som der kunde være med Hensyn til den Indflydelse, som Gjennemførelsen af den i den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar dette Aar indeholdte Politik vilde have paa den danske Grundlov, saa vil jeg tillade mig at tilbagekalde i Thingets Grindring, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) allerede i den Anledning har stillet en Interpella-

tion til Ministeriet, vi have hørt hvorledes han motiverede denne Interpellation, vi have hørt det Svar, som Ministeriet gav paa denne Interpellation, og vi have hørt, at den ærede Rigsdagsmand erklærede sig fuldkommen tilfreds med Svaret (Hør!), og vi have efter min Mening ved vor Tausshed tiltraadt denne Tilfredshed (Monrad: For Tiden tilfreds!). Nu vel, vi have altsaa hørt, at den ærede Rigsdagsmand erklærede sig for Tiden at være tilfreds med det Svar, der blev givet, og vi have ved at tie til denne Erklæring tilskendegivet, at ogsaa vi for Tiden sølte os tilfredsstillende med dette Svar. Nu er Spørgsmaalet altsaa, om der siden den Tid foreligger nogen Anledning for os til at være mindre tilfredse med dette Svar end dengang, og det troer jeg ikke at være Tilfældet. Vi maatte for at kunne sige, at vi nu havde mindre Grund dertil, have Visshed om, at det virkelige har staaet i Ministeriets Magt at gjøre Skridt, som i denne Henseende kunde berolige os, men derom have vi ingen Visshed, og jeg mener derfor, at vi ikke kunne have mere Anledning til at yttre Mistillid til Ministeriet nu, end vi havde dengang med Hensyn til den Virkning, den allerhøieste Kundgjørelse vil have paa den danske Grundlov. Hvad nu endelig Tiden og Maaden angaaer, hvorpaa denne Kundgjørelse i det Hele vil blive gennemført, da skal jeg ikke negte, at selve Kundgjørelsen er affattet paa en saadan Maade, om jeg saa maa sige, i en saadan Aand, at ogsaa de enkelte Bestemmelser i Kundgjørelsen, og maaskee endnu mere de Bestemmelser, som ikke indeholdes i Kundgjørelsen, kunne antyde, at Ministeriet tilfigter at udføre den Politik; det har antaget, paa en Maade, som ikke kunde være tilfredsstillende for os (Hør!). Jeg mener derfor vistnok, at det i høj Grad vilde være at ønske, om Ministeriet kunde udtale sig paa en saadan Maade, som kunde i denne Henseende berolige os (Hør!), om Ministeriet i denne Henseende kunde udtale sig paa en saadan Maade, at det kunde blive os tilsikret at vi vilde faae den Indflydelse paa Tingenes Ordning, som der tilkommer den danske Rigsdag, ikke alene naar vi see hen til, at vi repræsentere den største og vigtigste af de Landsdele, om hvis Ordning